

Savjetovanje o stanju i razvoju naučnoistraživačke djelatnosti u slatkovodnom ribarstvu Jugoslavije

U Beogradu je dne 11. X 1966. godine, u prostorijama Privredne komore SFRJ, održan plenarni sastanak obiju Sekcija Poslovnog udruženja privrednih organizacija slatkovodnog ribarstva. Sastanku su prisustvovali i mnogi pozvani gosti, kao: Akademik, prof. dr Siniša Stanković, direktor Instituta za biološka istraživanja, Beograd; Inž. Milorad Karadžić, predstavnik Savezne Privredne komore; Inž. Predrag Petrović, predstavnik Saveznog sekretarijata za poljoprivredu i šumarstvo; Inž. Toma Paunović, predstavnik Jugoslavenskog poljoprivrednog šumarskog centra, te Inž. Zoran Pešić, predstavnik Sekretarijata za poljoprivredu i šumarstvo SR Srbije. Pozvani predstavnici saveznog i republičkih fondova za naučni rad nisu pristupili sastanku, što je izazvalo negodovanje prisutnih i jednodušnu osudu. Jedinu iznimku čini ovdje sekretar Savjeta za naučni rad SR Hrvatske, koji se je ispričao sprečenošću neodložnim poslovima i zaželio ovom savjetovanju uspješan rad. Sastanku je, ipak, prisustvovalo 57 kompetentnih drugova, što predstavlja imponozantan broj i ilustrira veličinu interesovanja za problematiku, koja je stavljena na dnevni red. A glavna tačka dnevnog reda ovog savjetovanja bila je:

STANJE, PROBLEMI I DALJI RAZVOJ NAUČNOISTRAŽIVAČKE SLUŽBE U SLATKOVODNOM RIBARSTVU JUGOSLAVIJE

Sastanak je otvorio i njime do kraja rukovodio podpredsjednik Poslovnog udruženja i predsjednik Sekcije za ribnjačarstvo, Dr Boris Rženičanin. On je u uvodnom izlaganju istakao rascjepkanost i nepovezanost nauč-

noistraživačke službe u slatkovodnom ribarstvu Jugoslavije. Istraživanjima sa područja slatkovodnog ribarstva bavi se kod nas nekih 17 ustanova, što je za jednu ovako malu privrednu granu, sa ukupnim prihodom od svega oko 10 milijardi starih dinara, daleko prevelik broj. Između tih ustanova ne postoji gotovo nikakova koordinacija u izradi programa i tretiranju pojedinih problema. Pitanje financiranja naučnoistraživačkog rada nije riješeno, pa ni ta služba nije dala one rezultate, koji su od nje očekivani. Zbog toga našoj naučnoistraživačkoj službi treba odrediti položaj, obujam i smjernice, obezbjediti sredstva u razumnim granicama veličine i perspektivnog razvoja same grane, te joj postaviti konkretne zadatke, koje ona u buduću treba da izvršava. Ne iznosi nikakove konkretne prijedloge, nego smatra, da se ta riješenja treba da iskristaliziraju iz diskusije, koja će se ovdje voditi.

Zbog važnosti ovog pitanja i velikog interesa koji je za njegovo rješavanje pokazan, u prvom redu od strane ribarskih proizvođača, donosimo ovdje opširnije materijale iz diskusije i prijedloge za rješavanje problematike naučnoistraživačkog rada u slatkovodnom ribarstvu. U prvom redu donosimo neke vrsti koreferata Dr Zlatka Livojevića, direktora Instituta za slatkovodno ribarstvo iz Zagreba, koji je u svom učestvovanju u diskusiji dao opširniju analizu stanja u toj službi i konkretne prijedloge za rješavanje ove problematike, koji su služili kao okosnica daljoj diskusiji. Isto tako donosimo sve vrijednije priloge diskusiji i konačne zaključke savjetovanja.

Dr Z. L.